

[Økonomiministeren.]

der i alle de deltagende lande var en vilje til at gøre en indsats for at opretholde slangesamarbejdet.

I tiden siden marts har der fra enkelte medlemmer af folketinget været rejst spørgsmål om, hvorvidt en opretholdelse af valutasarbejdet — eller en fortsat dansk deltagelse i dette — er i Danmarks interesse. Jeg skal heroverfor blot sige, at en opløsning af valutasarbejdet ville skabe nye alvorlige vanskeligheder for EF's fælles landbrugspolitik, hvad der afgjort ikke vil være i Danmarks interesse. Samtidig vil en opløsning af slangesamarbejdet bevirke, at den kursusikkerhed, der i dag er knyttet til kontrakter i dollars og pund sterling, vil brede sig til også at omfatte de tre hovedmarkeder for den danske industri: Sverige, Tyskland og Norge.

Før jeg vender mig til de interne følger i Danmark af slangekrisen, vil jeg kort sige, at der sideløbende med den øvrige uro på de europæiske valutamarkeder har været en periodevis betydelig nedadgående tendens for sterling. Resultatet er blevet, at sterlingkursen siden nytår er faldet med mere end 10 pct. Efter min vurdering kan man rejse det spørgsmål, om ikke det kraftige fald i pundkursen er gået ud over, hvad der kan motiveres af hensynet til den engelske industris internationale konkurrenceevne. Det er vort håb, at der med de nuværende gode udsigter for en stabiliseringspolitik i England vil være skabt grundlag for en rolig kursudvikling for sterling.

Resultatet af støtteøkenerne for kronen både i Frankfurt og København i marts blev, at Nationalbanken oparbejdede en gæld på 508 mill. europæiske regningsenheder eller ca. 3,8 mia kr. i Den tyske Forbundsbank. Fra et dansk synspunkt er dette selvsagt en meget betydelig gældsforpligtelse, og efter forhandling mellem Forbundsbanken og Nationalbanken i april er der opnået enighed om, at fristen for afviklingen af den danske interventionsgæld er blevet udsat fra 30. april til 31. juli. En forlængelse som den nu aftalte ligger inden for de retningslinjer, der efter aftale kan fastsættes for afviklingen af gældssaldi inden for slangesamarbejdet. Jeg kan således nævne, at den belgiske og den danske nationalbank i begyndelsen af 1975 enedes om en tilsva-

rende forlængelse med 3 måneder af en gældssaldo, som Nationalbanken i begyndelsen af 1975 oparbejdede over for den belgiske nationalbank. Der er ikke knyttet økonomisk-politiske betingelser til den aftalte forlængelse af afviklingsfristen for interventionsgælden fra marts. Nationalbanken er indstillet på gradvis at søge gælden til Forbundsbanken nedbragt, og skønt april var en valutarisk meget ugunstig måned, blev interventionsgælden i månedens løb nedbragt fra 508 mill. regningsenheder til 460 mill. europæiske regningsenheder.

Ved en bedømmelse af de problemer, som en afvikling af den kortfristede gæld til Den tyske Forbundsbank rejser, er det vigtigt at have klart for sig, at gældsforøgelsen ikke har ført til en tilsvarende forringelse af Danmarks samlede internationale likviditet, skønt Nationalbankens forpligtelser over for udlandet steg med knap 4,5 mia kr. i marts. Danmarks samlede internationale likviditet blev i denne måned, der var præget af det stærke pres inden for slangen, kun forringet med 948 mill. kr.; jeg kan tilføje, at Danmarks samlede internationale likviditet i tiden fra nytår til udgangen af april er blevet forringet med 825 mill. kr. En væsentlig del af forklaringen på forskellen mellem størrelsen af interventionsgælden og ændringen i den samlede nettolikviditet kan søges i, at de private pengeinstitutters nettovalutastilling siden nytår er forbedret med 2,4 mia kr.; denne ændring i valutaeservernes sammensætning er først og fremmest en følge af, at pengeinstitutterne har skaffet sig valutarisk dækning over for en voksende interesse fra erhvervslivet for at anvende valutaterminsforretninger; interessen herfor var særlig stærk i marts.

Ser man på den underliggende betalingsbalancesituation, er der nu, hvor vi har oplysninger om udenrigshandelen for årets 3 første måneder, ikke tvivl om, at underskuddet på betalingsbalancen løbende poster har ligget på et meget højt niveau i første kvartal. Forbrugernes reaktion på momsnedsættelsen i vintermånederne blev stærkere end forventet, og væksten i det private forbrug er kommet både indenlandske og udenlandske leverandører til gode. Ved siden heraf er det åbenbart, at importen i de sidste måneder har været præget af en tendens til øget import af råvarer og halvfabri-